

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy ČR k materiálu „Návrh Koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky“
Č. J.	GŘ/40/SHP/2017
DATUM ZPRACOVÁNÍ	13. 06. 2017
KONTAKTNÍ OSOBA	Jaroslav Suchý
TELEFON	724 809 545
E-MAIL	jsuchy@spcr.cz

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA

1) K bodu 5.2.1. Financování vodního hospodářství

Financování vodního hospodářství v prvním odstavci popisuje environmentální charakter existujících ekonomických nástrojů, jehož funkce spočívá v motivaci uživatelů k šetrnému nakládání s vodami a v motivaci podnikatelských subjektů k investicím do moderních technologií. Toto tvrzení však neodpovídá realitě. Stávající systém plateb a poplatků ve vodním hospodářství (konkrétně v oblasti povrchových vod) je naopak demotivační. Jeho aplikace přináší obecně známý vodárenský efekt, který výše uvedené tvrzení o motivaci k úsporám popírá. Čím méně vody odběratel odebere, tím vyšší musí být její cena, která jako jediná zajišťuje zdroj financí na údržbu a provoz příslušné vodohospodářské infrastruktury. Jinak řečeno jakoukoli úsporu ve spotřebě vody odběratel zaplatí dvakrát. Poprvé v podobě investice do opatření na snížení spotřeby, podruhé ve zvýšené ceně odebírané vody.

Lze souhlasit s tvrzením uvedeným v 2. odstavci, že existující ekonomické nástroje ve vodním hospodářství plní zejména fiskální funkci a jejich motivační a alokační potenciál je nízký a v čase se dokonce snižuje.

Koncepce však nedokládá, zda stávající systém financování vodního hospodářství je, nebo není schopen pokrýt reálné potřeby vodního hospodářství, a to jak z hlediska současných potřeb, tak zejména z hlediska ochrany před následky sucha. Ze všech veřejně dostupných dokumentů vyplývá, že opatření nezbytná k zvládnutí sucha budou pravděpodobně stát násobně více finančních prostředků než protipovodňová opatření. S ohledem na uvedené konstatování je třeba analyzovat stávající systém financování vodního hospodářství ČR s důrazem na ověření jeho schopnosti samofinancování a následně navrhnout a realizovat jeho změny tak, aby eliminovaly zjištěné nedostatky a omezení.

Dále souhlasíme s tezí na str. 49, že je třeba směřovat funkci poplatků ve vodním hospodářství k šetrnému využívání zdrojů vody. V této souvislosti je však třeba se zaměřit na významný a nedůvodný rozpor v poplatcích za odběr podzemní a za odběr povrchové vody. Poplatek za odběr podzemní vody je několik let fixován na částce 2/3 Kč.m⁻³, zatímco odběr povrchové vody je řízen zákonem o cenách, což dlouhodobě vede k progresivnímu zvyšování jednotkové ceny za odběr povrchové vody, a to dokonce nad úroveň inflačního navýšení. Tato disproporce absolutně neodpovídá kvalitě vody z jednotlivých

zdrojů, kdy u vody povrchové je třeba, kromě poplatku za odběr, vynaložit další náklady k úpravě takové vody, aby byla využitelná pro účely odběru. Je proto třeba, aby došlo k ocenění vzácnosti vody podzemní oproti vodě povrchové. Tato souvislost by měla být v koncepci sucha reflektovaná.

Materiál rovněž konstatuje, že je třeba „upravit zpoplatnění objemu vypouštěných odpadních vod“ a „objektivizovat sazby pro hmotnostní a koncentrační limity ukazatelů znečištění odpadních vod“. V oblasti průmyslu a energetiky je však třeba vyžadovat mnohem komplexnější přístup k tvorbě těchto poplatků. Provozovatelé těchto zařízení jsou již nyní vystaveni dalším regulacím a poplatkům v rámci jiných zákonů v oblasti životního prostředí (zákon o odpadech, zákon o ochraně ovzduší, zákon o integrované prevenci, závěry o BAT atd.), které však mají přímou souvislost s kvalitou vypouštěných vod. Absence řádného vyhodnocení synergického působení těchto regulací může u mnoha provozovatelů vést k situaci, kdy i při vynaložení ekonomicky odůvodnitelných nákladů nebudou s to dosáhnout takových požadovaných limitů (nebo nezpoplatněných limitů), což v důsledku může skončit uzavřením provozu. Je proto třeba trvat na integrovaném přístupu k hodnocení poplatkové agendy na úseku vod. S uvedeným rovněž souvisí synergie jednotlivých opatření Koncepce, kdy např. recirkulace vody v provozech vede k jejímu zahušťování rozpuštěnými solemi, což opět vede k navýšení nákladů spojených s čištěním takové odpadní vody. Problematika nakládání s kaly pak není řešena vůbec, byť to je právě ta synergie s přesahem do jiné složky životního prostředí.

Pro realizaci materiálem navrhovaných opatření v reakci na sucho je třeba zajistit stabilní a dlouhodobě udržitelné financování, přičemž toto financování nesmí být založeno pouze na jedné skupině uživatelů vod.

OSTATNÍ PŘIPOMÍNKY DLE KAPITOL

1) 2.3 Zranitelnost území ČR z hlediska nedostatku vody - Str. 14 – druhý odstavec

Nesouhlasíme s tvrzením, že nelze očekávat významný pokles požadavků na vodu. Např. v oblasti energetiky lze v souvislosti s implementací BREF LCP předpokládat pokles odběrů po roce 2020.

2) 2.5 Dopady sucha na jakost vody a vodní ekosystémy - Str. 17 – poslední odstavec

Byť je plošné znečištění identifikováno jako významné s tím, že se dlouhodobě nedaří jej řešit, tak materiál z hlediska participace na financování vodního hospodářství tento znečišťující faktor neřeší.

3) Podpora užívání moderních technologií pro úpravu surové vody na pitnou - Str. 27 – čtvrtý odstavec

Doporučujeme v této části v rámci podpory využívání moderních technologií pro úpravu surové vody na vodu pitnou doplnit informaci o možném vlivu zavádění těchto technologií do konečných cen za pitnou vodu.

4) Podpora provádění komplexních pozemkových úprav (KPÚ) - Str. 39

Jednoznačně lze souhlasit s popisem významu, funkcí a základních cílů KPÚ. V dané souvislosti však v Koncepti postrádáme návrh na urychlení provádění KPÚ, eventuálně návrh na úpravu procesu provádění KPÚ, který by jejich provádění zrychlil.

5) 5.1 Legislativní opatření - Str. 47

Legislativní opatření bude nutné doplnit o úpravy vyplývající z analýzy financování vodního hospodářství.